

**ПРИВАТНА УСТАНОВА
«НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ ІНСТИТУТ ПУБЛІЧНОГО
ПРАВА»**

ЗАТВЕРДЖУЮ

В.о. Президента НДІПП

Сергій КОРОЄД

**ПОЛОЖЕННЯ
ПРО ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ
НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ
НАУКОВО-ДОСЛІДНОГО ІНСТИТУТУ ПУБЛІЧНОГО ПРАВА**

м. Київ, 2023

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1.1. Положення «Про підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників Науково-дослідного інституту публічного права» розроблено відповідно до Законів України «Про освіту», «Про вищу освіту», «Про наукову і науково-технічну діяльність», Порядку підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників (Постанова Кабінету міністрів України № 800 від 21 серпня 2019 р.), інших нормативно-правових актів.

1.2. Науково-дослідний інститут публічного права (далі – Інститут) забезпечує підвищення кваліфікації науково-педагогічних і педагогічних працівників у межах повноважень та відповідно до законодавства. Підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників є елементом системи внутрішнього забезпечення якості освіти в Інституті.

1.3. Положення про підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників Інституту (далі – Положення) є невід’ємною складовою системи забезпечення якості освітньої діяльності.

1.4. Положення визначає процедуру, види, форми, обсяг (тривалість), періодичність, умови підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників Інституту (включаючи механізм оплати, умови і процедуру визнання результатів підвищення кваліфікації, а також організаційні питання планування та проведення підвищення кваліфікації) на підприємствах, в установах, організаціях.

1.5. Положення спрямоване на реалізацію системи безперервного підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників Інституту.

1.6. Метою підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників Інституту є їх професійний розвиток шляхом поглиблення і розширення, умінь і навичок, набуття ними досвіду виконання додаткових обов’язків та завдань, пов’язаних з їхньою професійною діяльністю, відповідно до державної політики у галузі освіти та забезпечення якості освіти.

1.7. Підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників може здійснюватися на підставі діючих угод про співпрацю Інституту з зовнішніми партнерами (підприємствами, установами, організаціями), у т.ч. з закордонними.

1.8. До науково-педагогічних працівників Інституту відносяться: посади президента, віце-президента, завідуючих відділами, головних наукових співробітників, провідних наукових співробітників, старших наукових співробітників.

2. ПРИНЦИПИ ТА ЗАВДАННЯ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ

2.1. Підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників спрямовується на оволодіння, оновлення й поглиблення працівниками спеціальних фахових, науково-методичних, педагогічних, соціально-гуманітарних, психологічних, правових та управлінських компетентностей,

зокрема вивчення вітчизняного та зарубіжного досвіду, що сприяє якісному виконанню ними своїх посадових обов'язків, розширенню їхніх компетенцій тощо.

2.2. Підвищення кваліфікації здійснюється на безперервній основі та базується на наступних принципах:

- відповідність європейським та корпоративним стандартам якості освіти;
- науковість;
- системність;
- інноваційність;
- безперервність
- обов'язковість;
- індивідуалізація та диференціація (урахування специфіки освітніх потреб різних структур Інституту та окремих категорій працівників);
- впровадження у навчальний процес нових теоретичних та практичних знань, з метою підвищення якості освіти в Інституті;
- самоорганізація і самоконтроль.

2.3. Підвищення кваліфікації та стажування науково-педагогічних працівників здійснюється з метою формування й закріплення на практиці професійних компетентностей, здобутих у результаті теоретичної підготовки, щодо виконання завдань і обов'язків на займаній посаді або посаді вищого рівня, засвоєння вітчизняного й зарубіжного досвіду, формування особистісних якостей для виконання професійних завдань на новому, більш високому якісному рівні в межах певної спеціальності.

2.4. Основні завдання підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників:

- набуття нових знань, формування нових професійних компетентностей;
- формування, розвиток та удосконалення раніше набутих компетентностей у межах професійної діяльності або галузі знань;
- набуття особою досвіду виконання та обов'язків у межах спеціальності та/або професії, та/або займаної посади;
- засвоєння інноваційних технологій, форм, методів та засобів навчання;
- набуття навичок професійної діяльності відповідно до європейських і корпоративних стандартів якості вищої освіти;
- вивчення новітніх педагогічних методик, досягнень науки і техніки, перспектив їх розвитку та впровадження в освітній процес;
- набуття досвіду формування змісту навчання з урахуванням потреб ринку праці за професійним спрямуванням;
- застосування інноваційних технологій реалізації змісту навчання, що передбачає його диференціацію, індивідуалізацію, запровадження дистанційних та інформаційно-комунікативних технологій навчання;
- розвиток інноваційного мислення, творчої ініціативи, реалізація

принципів неперервності освіти;

- вивчення педагогічного досвіду, методів управління, ознайомлення з досягненнями науки, та перспектив їх розвитку;
- застосування інноваційних технологій реалізації змісту навчання, що передбачає його диференціацію, індивідуалізацію, запровадження дистанційних, інформаційно-комунікативних технологій навчання;
- мотивування працівників до самовдосконалення та самореалізації у професійній діяльності;
- здійснення неперервної освіти в умовах сучасного розвитку науки, освіти, глобального розвитку суспільства.

3. ВИДИ ТА ФОРМИ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ

3.1 Підвищення кваліфікації – це підвищення рівня готовності особи до виконання її професійних завдань та обов'язків або набуття особою здатності виконувати додаткові завдання та обов'язки через отримання нових знань і вмінь у межах професійної діяльності або галузі знань.

3.2. Стажування – набуття особою досвіду виконання обов'язків та завдань професійної діяльності в певній галузі знань. Стажування здійснюють з метою формування і закріплення на практиці професійних компетенцій і компетентностей, здобутих у результаті теоретичної підготовки, щодо виконання завдань і обов'язків на займаній посаді або посаді вищого рівня, засвоєння кращого вітчизняного та зарубіжного досвіду, формування особистісних якостей для виконання професійних завдань на новому, більш високому якісному рівні в межах певної спеціальності.

3.3. Стажування та підвищення кваліфікації НПП здійснюють з відривом та/чи без відриву від освітнього процесу.

3.4. Науково-педагогічні працівники Інституту можуть підвищувати кваліфікацію за різними формами, видами.

3.5. Формами підвищення кваліфікації: є інституційна (очна (денна, вечірня), заочна, дистанційна, мережева), дуальна, на робочому місці, на виробництві тощо.

3.6. Форми підвищення кваліфікації можуть поєднуватись.

3.7. Основними видами підвищення кваліфікації є:

- навчання за програмою підвищення кваліфікації;
- наукове стажування;
- участь у наукових, науково-практичних та науково-методичних конференціях, семінарах, практикумах, тренінгах, вебінарах, майстер-класах тощо.

3.8. Окремі види діяльності науково-педагогічних та педагогічних працівників Інституту (участь у програмах академічної мобільності, наукове стажування, самоосвіта, здобуття наукового ступеня, вищої освіти, можуть бути визнані як підвищення кваліфікації після проходження відповідної процедури визнання з боку Вченої Ради Інституту).

3.9. Наукове стажування науково-педагогічних та педагогічних працівників, що здійснюється відповідно до статті 34 Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність», може бути визнане Вченою радою Інституту як підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників.

4. ЗМІСТ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ

4.1. Навчальні плани та програми підвищення кваліфікації короткострокового та довгострокового навчання розробляються суб'єктами підвищення кваліфікації, які мають право на проведення відповідних освітніх послуг та затверджуються їх керівниками.

4.2. Навчальний план довгострокового підвищення кваліфікації передбачає аудиторні заняття, самостійну роботу науково-педагогічних і педагогічних працівників та форми проведення підсумкового контролю.

4.3. Довгострокове підвищення кваліфікації може здійснюватися як з відривом, так і без відриву від основної діяльності науково-педагогічного / педагогічного працівника.

4.4. Науково-педагогічні працівники Інституту з урахуванням результатів самооцінки компетентностей і професійних потреб, змісту власної викладацької діяльності та/або посадових обов'язків самостійно обирають конкретні форми, види, напрями та суб'єктів надання освітніх послуг з підвищення кваліфікації (далі – суб'єкти підвищення кваліфікації).

4.5. Навчання за програмою підвищення кваліфікації спрямовується на оволодіння, оновлення та поглиблення працівниками спеціальних фахових, науково-методичних, педагогічних, соціально-гуманітарних, психологічних, правових, економічних та управлінських компетентностей, у тому числі вивчення вітчизняного та зарубіжного досвіду, що сприяє якісному виконанню ними своїх посадових обов'язків, розширенню їх компетенції тощо.

4.6. Навчання має забезпечити поєднання теоретичного матеріалу з практичною спрямованістю у вирішенні конкретних завдань і проблем розвитку закладів вищої освіти.

4.7. Обов'язкові елементи програми підвищення кваліфікації:

- тема (напрямок, найменування);
- зміст;
- обсяг (тривалість), що встановлюється в годинах та/або в кредитах

ЄКТС. Обсяг (тривалість) програми підвищення кваліфікації визначається відповідно до її фактичної тривалості в годинах без урахування самостійної (позааудиторної) роботи або в кредитах ЄКТС з урахуванням самостійної (позааудиторної) роботи;

- вид і форма підвищення кваліфікації;
- місце (місця) надання освітньої послуги;
- очікувані результати навчання;
- вартість (у разі встановлення) або інформація про безоплатний характер надання такої освітньої послуги.

4.8. Програма підвищення кваліфікації спрямовується на оволодіння, оновлення та поглиблення працівниками спеціальних фахових, науково-методичних, педагогічних, соціально-гуманітарних, психологічних, правових, економічних та управлінських компетентностей, у тому числі вивчення вітчизняного та зарубіжного досвіду, що сприяє якісному виконанню ними своїх посадових обов'язків, розширенню їх компетенції тощо.

4.9. Стажування здійснюється за індивідуальною програмою, яку розробляє і затверджує суб'єктом підвищення кваліфікації.

4.10. Індивідуальна програма стажування повинна містити інформацію про її обсяг (тривалість) та очікувані результати навчання.

4.11. Програма (індивідуальний план) стажування може передбачати:

- самостійну теоретичну підготовку;
- набуття професійних і організаційних навичок;
- вивчення організації та технології виробництва;
- безпосередню участь в плануванні роботи закладу-виконавця;
- роботу з нормативною, технічною та іншою документацією;
- виконання функціональних обов'язків посадових осіб (в якості тимчасово виконуючого обов'язки або дублера).

4.12. Індивідуальна програма стажування може містити також іншу інформацію, що стосується проходження стажування НПП.

5. СТРОК ТА ПЕРІОДИЧНІСТЬ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ

5.1. НДПП, згідно з цим Положенням забезпечує підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників не рідше одного разу на п'ять років.

5.2. Обсяг(тривалість) програми підвищення кваліфікації визначається відповідно до її фактичної тривалості в годинах без урахування самостійної (позааудиторної) роботи або в кредитах ЄКТС з урахуванням самостійної (позааудиторної) роботи.

5.3. Обсяг (тривалість) підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників установлюється в годинах та/або кредитах Європейської кредитної трансферно-накопичувальної системи (далі - ЄКТС, (один кредит ЄКТС становить 30 годин) за накопичувальною системою.

5.4. Обсяг підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників протягом п'яти років не може бути меншим ніж шість кредитів ЄКТС (або 180 год.).

5.5. Обсяг підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників за один день стажування оцінюється в 6 годин або 0,3 кредиту ЄКТС.

5.6. Обсяг підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників за один тиждень наукового стажування становить один кредит ЄКТС (30 годин).

5.7. Обсяг (тривалість) підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників відповідно до річного плану шляхом участі в семінарах, практикумах, тренінгах, вебінарах, майстер-класах тощо визначається відповідно до його фактичної тривалості в годинах (без

урахування самостійної (позааудиторної) роботи) або в кредитах ЄКТС (з урахуванням самостійної (позааудиторної) роботи), але не більше ніж 30 годин або 1,5 кредиту ЄКТС на рік. та не потребує визнання його Вченою радою.

5.8. Обсяг підвищення кваліфікації шляхом інформальної освіти (самоосвіти) науково-педагогічних працівників Інституту, які мають науковий ступінь та/або вчене, може бути зарахований Вченою радою Інституту відповідно до визнаних результатів навчання, але не більше 30 годин або одного кредиту ЄКТС на рік.

5.9. Обсяг підвищення кваліфікації шляхом участі науково-педагогічних (педагогічних) працівників у програмі академічної мобільності може бути зарахований Вченою радою Інституту в межах визнаних результатів навчання, але не більше ніж 30 годин або один кредит ЄКТС на рік.

5.10. Обсяг підвищення кваліфікації шляхом здобуття наукового ступеня, рівня вищої освіти зараховується відповідно до встановленого обсягу освітньо-наукової програми у годинах або кредитах ЄКТС, за винятком зарахованих результатів навчання з попередньо здобутих рівнів освіти.

5.11. Президент, віце-президент, завідувачі відділами Інституту, керівник аспірантури і докторантури, котрі вперше призначені на відповідну посаду, проходять підвищення кваліфікації відповідно до займаної посади протягом двох перших років роботи. Обсяги такого підвищення кваліфікації становлять 1,5 кредити.

5.12. Усі педагогічні та науково-педагогічні працівники, які не мають педагогічного стажу, зобов'язані пройти підвищення кваліфікації впродовж перших п'яти років після зарахування на посаду, але не раніше, як через рік.

5.13. Строк навчання працівників за межами України встановлюється відповідно до вимог законодавства та на підставі договорів, укладених з іноземними вищими навчальними закладами, науковими, освітньо-науковими та іншими установами.

6. СУБ'ЄКТ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ

6.1. Суб'єктом підвищення кваліфікації для науково-педагогічних працівників може бути заклад вищої освіти (його структурний підрозділ), наукова установа, інша юридична чи фізична особа, зокрема фізична особа – підприємець, що надають освітні послуги з підвищення кваліфікації науково-педагогічним працівникам.

6.2. Стажування працівників може здійснюватися в закладах освіти, установах, організаціях та на підприємствах.

6.3. Суб'єкти підвищення кваліфікації забезпечують відкритість і доступність інформації про кожну власну програму підвищення кваліфікації шляхом її оприлюднення на своїх веб-сайтах.

6.4. Підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників може здійснюватись у закладах післядипломної освіти (інституту, центри та інші заклади підвищення кваліфікації), окремих підрозділах закладів вищої освіти

та наукових установ (інститути, факультети, відділення підвищення кваліфікації);

6.5. Суб'єкт підвищення кваліфікації може організувати надання освітніх послуг з підвищення кваліфікації за місцем провадження власної освітньої діяльності та/або за місцем роботи педагогічних та науково-педагогічних працівників, за іншим місцем (місцями) та/або дистанційно, якщо це передбачено договором та відповідною програмою.

6.6. Науково-педагогічні працівники Інституту можуть підвищувати кваліфікацію у різних суб'єктів підвищення кваліфікації.

6.7. Під час вибору суб'єкта підвищення кваліфікації обов'язково береться до уваги:

- наявність інформації про нього у Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань (далі - ЄДР), зокрема шляхом подання безкоштовного запиту на вебсайті Міністерства юстиції України;

- наявність вебсайту суб'єкта підвищення кваліфікації, оприлюднення на ньому програм підвищення кваліфікації і їх відповідність вимогам законодавства;

- наявність зразка документа про підвищення кваліфікації, його оприлюднення суб'єктом підвищення кваліфікації на своєму вебсайті та наявність у ньому інформації, визначеної законодавством.

6.8. Стажування працівників може здійснюватися в інституті за місцем роботи працівника, іншому закладі освіти або науковій установі. Керівником такого стажування призначається науково-педагогічний чи науковий працівник, який працює у суб'єкта підвищення кваліфікації за основним місцем роботи, має науковий ступінь та/або вчене звання і не менше десяти років досвіду роботи на посадах науково-педагогічних чи наукових працівників.

6.9. Стажування педагогічних і науково-педагогічних працівників у інших суб'єктів підвищення кваліфікації здійснюється під керівництвом працівника, який має відповідний досвід роботи та кваліфікацію.

6.10. Між закладом освіти, працівник якого проходить (проходять) стажування, та суб'єктом підвищення кваліфікації укладається договір, що передбачає стажування одного чи декількох працівників. Індивідуальна (індивідуальні) програма (програми) є невід'ємним (невід'ємними) додатком (додатками) до договору.

7. ПЛАНУВАННЯ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ТА СТАЖУВАННЯ НПП ІНСТИТУТУ

7.1. Планування підвищення кваліфікації викладачів здійснює завідувач відділу на основі інформації, яка подається науково-педагогічними працівниками.

7.2. Завідувач відділу здійснює контроль за своєчасним наданням заяв працівників відділу на направлення на підвищення кваліфікації, а також за перерозподіл навчального навантаження на час проходження підвищення кваліфікації працівника відділу.

7.3. Види, строки та місце проведення підвищення пропонуються науково-педагогічними працівниками, та узгоджуються з завідувачем відділу відповідно до цього Положення, графіка навчального процесу, рекомендацій Міністерства освіти і науки України, рівня кваліфікації науково-педагогічних працівників відділів та фінансових можливостей Інституту.

7.4. У відділі розробляється план-графік підвищення кваліфікації, який затверджується завідувачем відділу.

7.5. Завідувачі відділів до 01 листопада поточного року подають до кадрового підрозділу щорічні (щороку) та перспективні (1 раз на 5 років) плани-графіки підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників;

7.6. На підставі планів-графіків відділів, кадровий підрозділів до 15 листопада поточного року формує зведені щорічні та перспективні плани підвищення кваліфікації науково-педагогічних (педагогічних) працівників;

7.7. Зведені щорічні і перспективні (на п'ять років) плани підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників до 30 листопада поточного року подаються на розгляд Вченої ради Інституту. Після ухвалення Вченою радою план затверджує президент Інституту;

7.8. Зміни та доповнення до затверджених планів-графіків додаються на підставі службової записки завідувача відділу, після віце-президентом з наукової роботи;

7.9. Відповідальність за контроль щодо своєчасного підвищення кваліфікації покладено на завідувача відділу, контроль виконання плану-графіка – на віце-президента.

7.10. План-графік підвищення кваліфікації та стажування Інституту формують на підставі планів підвищення кваліфікації та стажування на календарний рік, які завідувачі відділів подають до ВКЗ до 01 листопада року, що передує плановому.

7.11. Підвищення кваліфікації та стажування працівників Інституту здійснюється згідно з планом-графіком підвищення кваліфікації Інституту, що формується на певний рік, затверджується на засіданні Вченої ради Інституту і виконується відповідно до цього Положення.

7.12. Перед проходженням стажування чи підвищення кваліфікації відповідно до плану-графіка працівники подають до кадрового підрозділу такі документи:

- заяву про направлення на підвищення кваліфікації або стажування, погоджену з керівником структурного підрозділу;
- витяг з протоколу засідання відділу (чи іншого структурного підрозділу), на якій працює працівник щодо направлення на стажування або підвищення кваліфікації;
- направлення на стажування чи підвищення кваліфікації;

- індивідуальну програму стажування чи підвищення кваліфікації, що містить інформацію про тему, мету, завдання, строк, очікувані результати;

7.13. Обробка персональних даних працівників здійснюється відповідно до вимог Закону України «Про захист персональних даних».

7.14. Направлення працівників на навчання або стажування здійснюється за наказом президента Інституту.

7.15. Направлення на навчання (стажування) за межі України здійснюється відповідно до Положення про навчання студентів та стажування (наукове стажування) аспірантів, ад'юнктів і докторантів, наукових і науково-педагогічних працівників у провідних вищих навчальних закладах та наукових установах за кордоном, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 13 квітня 2011 року № 411, а також фізичними і юридичними особами на підставі договорів, укладених з іноземними вищими навчальними закладами, науковими та іншими установами.

8. ПРАВА ТА ОBOB'ЯЗКИ НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ НА ПЕРІОД ПРОХОДЖЕННЯ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ

8.1. Професійний розвиток та підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників, відповідно до ст. 59 Закону України «Про освіту», передбачає постійну самоосвіту, участь у програмах підвищення кваліфікації та будь-які інші види і форми професійного зростання.

8.2. Права і обов'язки науково-педагогічного працівника щодо підвищення кваліфікації визначені законодавством України, постановами Кабінету Міністрів України, нормативними документами Міністерства освіти і науки України та цим положенням.

8.3. Науково-педагогічні працівники для підвищення кваліфікації Інституту мають право:

- самостійно обирати види, форми, терміни і місце підвищення кваліфікації чи стажування.

- підвищувати кваліфікацію в Україні та за кордоном;

- самостійно з урахуванням професійних потреб, змісту власної викладацької діяльності та/або посадових обов'язків самостійно обирають конкретні форми, види, напрями та суб'єктів надання освітніх послуг з підвищення кваліфікації (далі - суб'єкти підвищення кваліфікації).

- використовувати базу закладу-виконавця;

- звертатися до завідувача відділу, щодо зменшення навчального навантаження з метою вивільнення часу для проходження запланованого підвищення кваліфікації;

- при необхідності переносити терміни проходження підвищення кваліфікації за умови обов'язкового підтвердження відповідним документом;

- проходження підвищення кваліфікації, та заяву на ім'я президента Інституту з проханням перенесення термінів підвищення кваліфікації, завізовану завідувачем відділу;

- самостійно обирати суб'єкт підвищення кваліфікації для проходження стажування. У такому випадку Інститут не бере на себе зобов'язання у питаннях організації та проходження стажування і покладає їх на самостійне вирішенні науково-педагогічного працівника. Кожен конкретний випадок обов'язково погоджується із завідувачем відділу та віце-президентом з наукової роботи, який відповідає за цей напрямком діяльності;

8.4. Науково-педагогічні працівники Інституту, які проходять підвищення кваліфікації, зобов'язані :

- постійно підвищувати свій професійний рівень, педагогічну майстерність та наукову кваліфікацію;
- постійно підвищувати свою кваліфікацію, не рідше як один раз на п'ять років;
- пройти підвищення кваліфікації, стажування, у разі направлення з боку Інституту, відповідно до цього Положення;
- узгоджувати терміни підвищення кваліфікації із завідувачем відділу або керівниками структурних підрозділів, у яких вони працюють;
- узгоджувати із завідувачем відділу (безпосереднім керівником) терміни, місце і програми (індивідуальні плани) підвищення кваліфікації (стажування);
- своєчасно готувати та подавати на затвердження необхідні для підвищення кваліфікації та стажування документи;
- своєчасно оформлювати відповідну документацію для підвищення кваліфікації та надавати звітні матеріали;
- знаходити (у разі необхідності) суб'єкт підвищення кваліфікації;
- звітуватися (у разі необхідності) на засіданні відділу про підсумки підвищення кваліфікації;
- дотримуватись правил та процедури підготовки документів для проходження підвищення кваліфікації та звітної документації;
- надати копії документів про завершення проходження підвищення кваліфікації (стажування);
- використовувати результати підвищення кваліфікації та стажування в освітній і науковій діяльності.

9. ОРГАНІЗАЦІЯ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ

9.1. Організацію підвищення кваліфікації (стажування) здійснюють відділи спільно з навчально-методичним відділом Інституту.

9.2. Функції щодо організації підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників у межах України покладені на підрозділ кадрового забезпечення Інституту, який:

- веде облік науково-педагогічних працівників Інституту, що підлягають проходженню підвищення кваліфікації;
- формує проект Плану підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників Інституту і проект Плану підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників відокремлених структурних підрозділів

Інституту у базовому навчальному закладі (далі - Плани) на наступний навчальний рік. Підставами для формування проектів Планів є заявки від структурних підрозділів Інституту;

- проводить моніторинг виконання затверджених в установленому порядку Планів;
- завчасно інформує науково-педагогічних працівників Інституту та структурні підрозділи Інституту про терміни проходження працівниками підвищення кваліфікації;
- веде облік працівників, що підлягають навчанню;
- завчасно інформує працівників, інші структурні підрозділи про заклади-виконавці та програми підвищення кваліфікації (стажування);
- забезпечує документальний супровід підвищення кваліфікації науково-педагогічних і педагогічних працівників;
- розміщує відповідну інформацію на інформаційних стендах, офіційному веб-сайті Інституту;
- приймає копії відповідних свідоцтв, сертифікатів чи посвідчень та інших документів, що підтверджують підвищення кваліфікації;
- розміщує інформацію на офіційному веб-сайті Інституту;
- здійснює інші організаційні заходи щодо підвищення кваліфікації науково-педагогічних і педагогічних працівників, у т.ч. інформує їх щодо можливості короткострокового підвищення кваліфікації;
- систематично інформує адміністрацію Інституту про стан виконання Планів, вносить пропозиції щодо подальшого удосконалення цього напрямку освітньої діяльності;
- здійснює інші організаційні заходи щодо підвищення кваліфікації (стажування) працівників.

9.3. Направлення на підвищення кваліфікації здійснюється за наказом президента Інституту відповідно до плану-графіку та договору.

9.4. Підвищення кваліфікації та стажування працівників Інституту за кордоном здійснюється відповідно до законодавства України та на підставі міжнародних договорів з обов'язковим оформленням документів у відділі міжнародних зв'язків.

9.5. Направлення на підвищення кваліфікації працівників Інституту за межі України здійснюється відповідно до «Положення про навчання студентів та аспірантів, стажування наукових і науково-педагогічних працівників у провідних вищих навчальних закладах та наукових установах за кордоном», затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 13 квітня 2011 року № 411, а також фізичними та юридичними особами на підставі договорів, укладених з іноземними навчальними закладами, науковими та іншими установами, згідно з міждержавними угодами або відповідно до отриманих грантів на здійснення наукової та науково-педагогічної діяльності.

9.6. Науково-педагогічні працівники Інституту, які пройшли підвищення кваліфікації, складають звіт про підвищення кваліфікації.

9.7. Кадровий підрозділ забезпечує облік та врахування результатів підвищення кваліфікації під час обрання на посаду за конкурсом, чи укладення трудового договору з науково-педагогічними працівниками Інституту.

9.8. Обробка персональних даних науково-педагогічних і педагогічних працівників здійснюється відповідно до вимог Закону України «Про захист персональних даних».

10. ДОКУМЕНТИ ПРО ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ

10.1. За результатами проходження підвищення кваліфікації науково-педагогічним працівникам видається документ про підвищення кваліфікації, технічний опис, дизайн, спосіб виготовлення, порядок видачі та обліку якого визначається відповідним суб'єктом підвищення кваліфікації.

10.2. У документі про підвищення кваліфікації повинні бути зазначені:

- повне найменування суб'єкта підвищення кваліфікації, що надає освітні послуги;

- тема (напрямок, найменування), обсяг (тривалість) підвищення кваліфікації у годинах та/або кредитах ЄКТС;

- прізвище, ім'я та по батькові особи, яка підвищила кваліфікацію;

- опис досягнутих результатів навчання;

- дата видачі та обліковий запис документа;

- найменування посади, прізвище, ініціали особи, яка підписала документ від імені суб'єкта підвищення кваліфікації та її підпис.

10.3 Документи про підвищення кваліфікації (сертифікати, свідоцтва тощо), що були видані за результатами проходження підвищення кваліфікації у суб'єктів підвищення кваліфікації - нерезидентів України, можуть містити іншу інформацію, ніж визначено цим пунктом, та потребують визнання вченою радою Інституту.

10.4. Результатом підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників у суб'єктів підвищення кваліфікації може бути присвоєння повних та/або часткових професійних та/або освітніх кваліфікацій у встановленому законодавством порядку.

10.5. Копії документів про підвищення кваліфікації та стажування зберігаються в особовій справі НПП і використовуються для підготовки звіту про проведену роботу за результатами календарного року.

10.6. Сертифікати, дипломи, ін. документи про участь у навчальних програмах інформальної освіти мають містити кількість годин на виконання відповідної програми, а також тему навчання.

11. ВИЗНАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ

11.1. Результати підвищення кваліфікації у суб'єктів підвищення кваліфікації, що мають ліцензію на підвищення кваліфікації або провадять освітню діяльність за акредитованою освітньою програмою, не потребують окремого визнання чи підтвердження.

11.2. Результати підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників також не потребують визнання Вченою радою Інституту, якщо підвищення кваліфікації відбувалось в Інституті за основним місцем роботи.

11.3. Результати підвищення кваліфікації у інших суб'єктів підвищення кваліфікації потребують визнання рішенням Вченої ради Інституту.

11.4. Окремі види діяльності педагогічних і науково-педагогічних працівників (участь у програмах наукового стажування, самоосвіти, здобуття наукового ступеня, вищої освіти, а також участь у семінарах, практикумах, тренінгах, вебінарах, майстер-класах тощо), що провадилася поза межами плану підвищення кваліфікації закладу освіти, потребують визнання рішенням Вченої ради Інституту.

11.5. Порядок визнання результатів підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників Інституту встановлюється Вченою радою Інституту та цим Положенням

11.6. Працівник протягом одного місяця після завершення підвищення кваліфікації подає до Вченої ради Інституту клопотання про визнання результатів підвищення кваліфікації та документ про проходження підвищення кваліфікації.

11.7. Для визнання результатів підвищення кваліфікації Вчена рада заслуховує педагогічного або науково-педагогічного працівника щодо якості виконання програми підвищення кваліфікації, результатів підвищення кваліфікації, дотримання суб'єктом підвищення кваліфікації умов договору та повинна прийняти рішення про:

- визнання результатів підвищення кваліфікації;
- невизнання результатів підвищення кваліфікації.

11.8. У разі невизнання результатів підвищення кваліфікації Вчена рада може надати рекомендації педагогічному або науково-педагогічному працівнику щодо повторного підвищення кваліфікації у інших суб'єктів підвищення кваліфікації та/або прийняти рішення щодо неможливості подальшого включення такого суб'єкта підвищення кваліфікації до плану підвищення кваліфікації закладу освіти до вжиття ним дієвих заходів з підвищення якості надання освітніх послуг.

11.9. Здобуття першого (бакалаврського), другого (магістерського) рівня вищої освіти, третього (освітньо-наукового) рівня або наукового рівня вищої освіти вперше або за іншою спеціальністю у межах професійної діяльності або галузі знань визнається як підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників Інституту.

11.10. Результати підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників ураховуються під час проведення атестації педагогічних та під час обрання на посаду за конкурсом або укладення трудового договору з науково-педагогічним працівником Інституту.

12. ФІНАНСУВАННЯ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ

12.1. Джерелами фінансування підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників та педагогічних працівників Інституту є кошти державного, місцевих бюджетів, кошти фізичних та/або юридичних осіб, інші власні надходження закладу освіти та/або його засновника, інші джерела, не заборонені законодавством.

12.2. Витрати, пов'язані з підвищенням кваліфікації, відшкодовуються у порядку, визначеному законодавством.

12.3. У разі підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників за рахунок коштів державного або місцевого бюджету, інших коштів, затверджених у кошторисі Інституту на підвищення кваліфікації, укладення договору між керівником закладу освіти та суб'єктом підвищення кваліфікації із зазначенням джерела фінансування підвищення кваліфікації є обов'язковим.

12.4. За рахунок коштів, передбачених у кошторисі Інституту, здійснюється фінансування підвищення кваліфікації в обсязі, встановленому законодавством та відповідно до плану підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників, які працюють в Інституті за основним місцем роботи.

12.5. Самостійне фінансування підвищення кваліфікації здійснюється: науково-педагогічними працівниками Інституту, які працюють за основним місцем роботи та проходять підвищення кваліфікації поза межами річного плану підвищення кваліфікації; іншими особами, які працюють в Інституті на посадах науково-педагогічних працівників за суміщенням або сумісництвом.

12.6. Факт підвищення кваліфікації науково-педагогічного /педагогічного працівника Інституту підтверджується актом про надання послуги з підвищення кваліфікації, який складається в установленому законодавством порядку, підписується президентом Інституту або уповноваженою ним особою та суб'єктом підвищення кваліфікації. Такий акт є підставою для оплати послуг суб'єкта підвищення кваліфікації згідно з укладеною угодою щодо підвищення кваліфікації.

12.7. Оплата відряджень працівників Інституту з метою підвищення кваліфікації за кордоном здійснюється за наявності відповідних коштів або коштом приймаючої сторони чи за власний рахунок.

12.8. У разі відсутності гуртожитку відшкодування витрат, пов'язаних з наймом житлового приміщення, проводиться в порядку, встановленому Постановою Кабінету Міністрів України від 02 лютого 2011 року № 98 «Про суми та склад витрат на відрядження державних службовців, а також інших осіб, що направляються у відрядження підприємствами, установами та організаціями, які повністю або частково утримуються (фінансуються) за рахунок бюджетних коштів».

13. ГАРАНТІЇ НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ НА ПЕРІОД ПРОХОДЖЕННЯ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ

13.1. На період підвищення кваліфікації усі права науково-педагогічних працівників зберігаються в повному обсязі.

13.2. У разі підвищення кваліфікації чи стажування з відривом від основного місця роботи працівники мають право на гарантії і компенсації, передбачені законодавством України, у тому числі, компенсацію витрат на відрядження, звільнення від навчальних занять.

13.3. На час підвищення кваліфікації відповідно до затвердженого плану з відривом від виробництва (освітнього процесу) в обсязі, визначеному законодавством за науково-педагогічним працівником зберігається місце роботи (посада) із збереженням середньої заробітної плати.

13.4. Посади науково-педагогічних працівників, які підвищують кваліфікацію або проходять стажування з відривом від виробництва, на цей період можуть замінюватися іншими особами без проведення конкурсу на умовах строкового трудового договору (контракту).

13.5. Вимога про обов'язковість підвищення кваліфікації не поширюється на НПП, які працюють перші три роки після:

- закінчення вищого навчального закладу;
- захисту дисертації чи присудження наукового ступеня.

14. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

14.1. Дане Положення набуває чинності з моменту його затвердження.

14.2. Зміни та доповнення до Положення вносяться та затверджуються Вченою радою Інституту у тому ж порядку, що й саме Положення.